

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Mfv.I.10.837/2016/12.

A tanács tagjai: . Tallián Blanka a tanács elnöke
Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna
előadó bíró
Dr. Hajdu Edit bíró

A felperes:

A felperes képviselője:
Dr. Tóth B. Ágnes ügyvéd

Az alperes:

Az alperes képviselője:
Dr. Csákay Zoltán ügyvéd

A per tárgya: munkaviszony megszüntetés

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:
Budapest Környéki Törvényszék 8.Mf.21.410/2015/27.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:
Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
2.M.359/2015/28.

Rendelkező rész

A Kúria a Budapest Környéki Törvényszék 8.Mf.21.410/2015/27. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek - tizenöt nap alatt - 20.000 (húszezer) forint és 5.400 (ötezer-négyszáz) forint áfa felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárásban felmerült 175.380 (egyszázhetvenötezer-háromszáznyolcvan) forint felülvizsgálati eljárási illeték az államot terheli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes 2014. október 20. napjától állt az alperes alkalmazásában műszakvezető munkakörben. A munkaszerződésben 3 hónap próbaidőt is kikötöttek.
- [2] 2015. január 5-én G.ZS. tankönyvellátásért és webshop rendelésért felelős területi logisztikai vezető szóban arról tájékoztatta a felperest, hogy a munkaviszonyát a munkáltató azonnali hatállyal a próbaidő alatt megszünteti. Ekkor a felperes írásbeli okiratot nem kapott.
- [3] Az alperes postai úton küldte meg részére a munkaviszony próbaidő alatti azonnali hatállyal történő megszüntetésre vonatkozó okiratot, valamint a munkaviszony megszűnésére tekintettel a munkáltató által kiállított igazolásokat.
- [4] A posta a levelet 2015. január 16-án sikertelenül kézbesítette, mivel azt a felperes a postán nem kereste. Január 30-án É.P.P. az iratot az alperesnek visszaküldte.
- [5] A felperes 2015. január 21-én A.L.T. alperesi ügyvezető részére elektronikus levelet küldött, amelyben tájékoztatást kért arról, hogy mivel ezidáig a munkaviszonyát nem szüntették meg, erre vonatkozó okiratot nem kapott, a munkahelyén munkavégzés céljából mikor jelenjen meg.
- [6] A felperes 2015. január 23-án B.E.-nak, az alperes szakmai vezetőjének címzett elektronikus levélben ismételten tájékoztatást kért a január 5-ei szóbeli nyilatkozatra figyelemmel azzal, hogy a próbaideje január 20-án lejárt. A felperes levelei válasz nélkül maradtak, ezért 2015. január 27-én a munkáltató székhelyén megjelent a munkaviszonyával kapcsolatos egyeztetés érdekében. Ezen az egyeztetésen sem kapott érdemi tájékoztatást a munkaviszonyáról, azonban T.ZS.-val, az alperes ügyvezetőjével személyes egyeztetést folytatott a munkaügyi helyzetének tisztázása érdekében. 2015. január 30-án, február 2-án és 3-án elektronikus levelet írt az alperesnek ugyanezen célból, érdemi választ azonban ezekre sem kapott.

A felperes kereseti kérelme és az alperes védekezése

- [7] A felperes pontosított keresetében a munkaviszony megszüntetés jogellenességének megállapítását kérte arra hivatkozva, hogy erre vonatkozó okiratot az alperestől nem kapott. Elsődlegesen kártérítés jogcímén kérte 2015. január 5-étől június 30-áig a tulajdonában lévő T. Kft. által üzemeltetett könyvesboltban tevékenykedő alkalmazottja munkabérének, valamint a munkabér 28 %-át kitevő munkaadói köztehernek a megfizetésére kötelezni az

alperest összesen 758.695 forint összegben. Arra hivatkozott, hogy a könyvesbolt minimális személyzeti igénye 2 fő, amely létszámot kénytelen a jogellenes jogviszony megszüntetést követően is tartani. Munkaügyi helyzete törvényes tisztázása elhúzódott, amely számára sok ügyintézészt jelentett. Előadta továbbá, hogy 2015. június 30-án az egyik alkalmazottat elbocsátotta, július 1-jétől pedig az egyszemélyes kft-ben tagként tevékenykedik, így elmaradt jövedelem jogcímén 2015. január 6-ától szeptemberig mindösszesen 811.520 forint megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Januártól június 30-áig az alperesnél elért távolléti díja, valamint az általa fizetett alkalmazottja bruttó munkabérének különbözetet július 1-jétől szeptember hónapig a perbeli munkaviszonyban elért távolléti díja, valamint a kft-ben elért tagi díja különbözetének megfizetését kérte ezen a jogcímen. A felperes kereseti kérelme szolgálati idő kiesés megváltását is tartalmazta 315.460 forint összegben. Előadta, hogy a 2015. január 6. és június 30. közötti időszakra a perbeli munkaviszonya szerinti bruttó bére után fizetendő munkáltatói 27 %-os szociális hozzájárulási adót, és 10 %-os nyugdíjjárulékot rendezni kívánja majd a jövőben az alperestől jelen perben részére megítélt kártérítés összegéből. További kártérítésként kérte kötelezni az alperest 150.000 forint ügyvédi munkadíj megfizetésére, valamint utazási, és egyéb kiadásait 80.000 forint összegben jelölte meg a kárként. A P. Ügyvédi Iroda által kiállított jogi képviselőre vonatkozó számlát csatolta. Személyiségi jogsértés miatt 300.000 forint megfizetését igényelte sérelemdíj címén.

- [8] Az alperes ellenkérelmében a keresetnek mind jogalap, mind összecszerűségében történő elutasítását, és a felperes perköltségben való marasztalását kérte.

Az első- és másodfokú ítélet

- [9] A Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2.M.359/2015/28. számú ítéletével megállapította, hogy az alperes a felperes munkaviszonyát jogellenesen szüntette meg, és 661.390 forint kártérítés megfizetésére kötelezte. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította, és a felperest áfával növelt perköltség viselésére kötelezte, továbbá rögzítette, hogy az alperest illetékfizetés terheli, míg a fennmaradó eljárási illeték az állam terhén marad.
- [10] Az elsőfokú bíróság ítéletében utalt a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (Mt.) 24. § (1), (2) bekezdés a) és b) pontjára, az Mt. 45. §-ának (5) bekezdésére, az Mt. 79. § (1) bekezdésére, valamint a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 164. §-ának (1) bekezdésére.
- [11] Az alperest terhelte annak bizonyítása, hogy a felperes munkaviszonyát jogszerűen szüntette meg, az azonnali hatályú felmondást szabályszerűen, írásbeli nyilatkozattal, határidőben, a próbaidő időtartama alatt a felperessel közölte. Ezt azonban nem

tudta igazolni.

- [12] Az alperes 2015. január 14-én adta postára a munkaviszony megszüntetésére vonatkozó okiratot és egyéb dokumentumokat, majd az É.P.P. január 16-án kiállította az értesítőt a felperes részére küldemény érkezéséről. Tekintettel arra, hogy a felperes a küldeményért nem jelentkezett, azt a rendelkezésre tartási időt követően, 2015. január 30-án visszakézbcsítették.
- [13] Az Mt. 24. § (2) bekezdés b) pontja értelmében a munkaviszonyt megszüntető okirat az értesítő hátrahagyását követő 5. munkanapon, azaz a perbeli esetben 2015. január 23-án kézbesítettnek tekintendő. A munkaszerződésben kikötött próbaidő 2015. január 20-án lejárt, így a bíróság azt állapította meg, hogy a munkaviszony megszüntetést az alperes a próbaidő alatt szabályszerűen nem közölte a felperessel.
- [14] A bíróság mellőzte az alperes további bizonyítási indítványait mint szükségtelent, melyek a perbeli felmondás értesítője elhelyezésének körülményei tisztázása érdekében a felperes postaüritési szokásaira, a postahivatal megkeresésére, a postahivatal dolgozójának meghallgatására vonatkoztak tekintettel arra, hogy a perbeli jogvita eldöntése tekintetében azok vizsgálata a fentiek alapján már irreleváns volt.
- [15] Az elsőfokú bíróság a továbbiakban hivatkozott az Mt. 82. § (1) bekezdésére, az Mt. 169. § (1) bekezdésére, valamint az Mt. 172. § (2) bekezdésére, és a Pp. 164. § (1) bekezdésére.
- [16] Rögzítette, hogy a jogellenes jogviszony megszüntetés következményeként érvényesített káron a felperes vagyonában bekövetkezett olyan csökkentést kell érteni, amelynek oka a munkaviszony jogellenes megszüntetése. Ha a kár ok- okozati összefüggésben áll a munkáltató jogellenes magatartásával, a károkozó alperes azt köteles megtéríteni.
- [17] A bíróság a felperesnek a 2015. június 30-án elbocsátott alkalmazottja fizetésének költségei megtérítésére vonatkozó kárigényét nem találta alaposnak tekintettel arra, hogy a munkaviszony jogellenes megszüntetése és az érvényesíteni kívánt kár között oksági kapcsolat nem áll fenn.
- [18] A bíróság alaposnak találta a felperes elmaradt jövedelem címén igényelt kártérítését, és a keresettel egyező összegben marasztalta ezen a jogcímen az alperest tekintettel arra, hogy annak egyes elemei összecszerűségét a felperes okirattal alátámasztotta.
- [19] Az Mt. 172. § (2) bekezdése szerint a kártérítés alapjául szolgáló jövedelem meghatározásánál a jövedelmet a társadalombiztosítási szabályok szerint terhelő járulékkal csökkentett összegben kell figyelembe venni, így a felperes által igényelt 811.520 forint 18,5 %-os társadalombiztosítási járulékkal csökkentett összege 661.390 forint.
- [20] A felperes a 2015. szeptember 24-én tartott tárgyaláson úgy nyilatkozott, hogy a szolgálati időkiesés megváltásával összefüggésben kára még nem merült fel, a jövőben kívánja megfizetni a munkáltatót terhelő adó- és járulék terheket. A

bíróság így ezen a jogcímen előterjesztett keresetet mint megalapozatlant elutasította.

- [21] A bíróság nem találta alaposnak az egyéb költség címén igényelt kártérítést sem, mely körében a felperes ügyvédi munkadíjat, valamint egyéb költségei, így telefon-, postaköltség, tárgyalásra való utazás és munkáltató felkeresése költségeinek megfizetését kérte.
- [22] Az ügyvédi munkadíjra alapított kárigénye alátámasztására a felperes csatolt egy jogi képviselétről szóló számlát 150.000 forint összegben, ebből azonban nem állapítható meg, hogy az a jelen perrel volt-e összefüggésben. Az egyéb költségek címén igényelt kártérítés összezszerúségét pedig a bizonyítási teherre történő kioktatás ellenére nem tudta alátámasztani.
- [23] A sérelemdíj iránt előterjesztett kereseti kérelemmel összefüggésben a felperes a bizonyítási teherre történő kioktatás ellenére bizonyítást nem ajánlott fel. Ennek elmulasztásának jogkövetkezményei, valamint a bizonyítás esetleges sikertelensége pedig a Pp. 3. § (3) bekezdése értelmében a bizonyításra kötelezett felet terheli.
- [24] A felperes indítványozta az alperes kötelezését a tárgyaláson bemutatott igazolások peres iratokhoz történő csatolására, ezt azonban a bíróság mellőzte határozott kereseti kérelem hiányában. A felperes az igazolások tekintetében kizárólag feljelentést kívánt tenni a személyiségi jogai megsértése miatt, mivel előadása szerint a tárgyaláson bemutatott igazolások nem azonosak a P.M. Rendőrfőkapitányság É. Rendőrkapitányságon felperes által tett, közokirattal visszaélés vétsége miatti feljelentés során indult eljárásban csatoltakkal. A bíróság megállapította, hogy a személyiségi jogok megsértése nem a büntető törvénykönyvbe ütköző és a büntetőeljárás hatálya alá tartozó cselekmény, továbbá a peres iratok alapján rögzítette, hogy a felperes közokirattal visszaélés vétségének megalapozott gyanúja miatt tett feljelentését jogerősen elutasították. A bíróság arról, hogy az alperes a felperes feljelentésére indult eljárásban mely iratokat, igazolásokat csatolta, azoknak mi a tartalma, tudomással nem rendelkezett, így a Be. 171. § (2) bekezdésben foglalt kötelezettségét mellőzte, mivel bűncselekmény elkövetésének gyanúja nem merült fel.
- [25] A felperes fellebbezése folytán eljáró Budapest Környéki Törvényszék 8.Mf.21.410/2015/27. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Kötelezte a felperest másodfokú perköltség viselésére és rögzítette, hogy a fellebbezési illetéket az állam fizeti.
- [26] A jogerős döntés szerint a felperes a fellebbezésében alaptalanul kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság mellőzte A.L.T. tanúkénti kihallgatására előterjesztett bizonyítási indítványát. A Pp. 3. § (4) bekezdése szerint a bíróság ugyanis a bizonyítási indítványokhoz nincs kötve, mellőzi a bizonyítás elrendelését, vagy a már elrendelt bizonyítás lefolytatását, ha az a jogvita szempontjából szükségtelen. A Pp. 221. § (1) bekezdése szerint a

bíróság köteles számot adni, hogy a bizonyítást milyen okból mellőzte.

- [27] Az alperes ügyvezetője tanúkénti kihallgatását mindkét fél indítványozta, a tanút az elsőfokú bíróság megidézte, amely nem volt szabályszerű. A felperes a fellebbezésében megismételte, hogy a tanú kihallgatását a munkaviszonyt megszüntető okirat és a munkáltatói igazolások aláírása tekintetében kérte kihallgatni. A felperes e körben kereseti kérelmet nem terjesztett elő, így nem volt jelentősége, hogy azokat az alperes részéről ki írta alá. Ezért a bizonyítási indítványt mint szükségtelent az elsőfokú bíróság helyesen mellőzte.
- [28] A felperes a keresetében és a perben is arra hivatkozott, hogy az alperes azért szüntette meg jogellenesen a munkaviszonyát, mert arról okiratot az alperestől nem kapott. Semmisséget sem ténybelileg, sem konkrétan nem állított. Az elsőfokú bíróság a felperes által előterjesztett keresetet vizsgálta az általa előadott tények tükrében, e körben a bizonyítás helyesen az alperesre terhelte, és megalapozottan következtetett arra, hogy az alperes nem bizonyította a jognyilatkozat próbaidő alatti közlését.
- [29] A felperes a fellebbezésében tévesen hivatkozott az Mt. 29. § (4) és (5) bekezdésére, mivel a munkaviszony megszüntetésre irányuló jognyilatkozat érvénytelensége esetén a 82. § - 84. § szerinti rendelkezéseket, azaz a jogellenesség jogkövetkezményeit kell alkalmazni, vagyis a munkaviszony 83. § (1) bekezdésében foglalt, a perbelire nem irányadó eseteket kivéve semmiképpen sem maradhat fenn.
- [30] Az alperes a perben csatolta a felperes munkaviszonyát megszüntető okiratot, amely aláírást és az alperes bélyegzőlenyomatát is tartalmazta. A felperes a fellebbezési tárgyaláson azt nem vitatta, hogy a megszüntető okiratot az alperes korábbi ügyvezetője, A.L.T. írta alá, és maga adta elő azt is, hogy a 2015. január 29-ei megbeszélésen az alperes új ügyvezetője kifejezetten úgy nyilatkozott, miszerint a továbbiakban nem kívánja foglalkoztatni, vagyis a felperes munkaviszonyát megszüntető döntést a munkáltatóijogkör gyakorlója hozta, amit utóbb az új ügyvezető is megerősített. Ezért ezen okból a munkaviszony megszüntetése nem volt érvénytelen.
- [31] A per eldöntése szempontjából az sem volt releváns, hogy az alperes a munkaviszonyt megszüntető okiratot, és a munkáltatói igazolásokat mikor adta postára. Az elsőfokú bíróságnak azt kellett vizsgálnia, hogy a munkaviszony megszüntetésére vonatkozó döntést az alperes jogszerűen, a próbaidő lejárta előtt közölte-e a felperessel. Az e körben szükséges bizonyítást lefolytatta, ugyanakkor nem vette figyelembe a felperes által már az elsőfokú eljárásban csatolt N.M.H.H. határozatát, amely szerint az értesítő január 16-ai elhelyezése nem volt bizonyítható, ezért az elsőfokú ítélet tényállásából az erre vonatkozó megállapítást a bíróság mellőzte.
- [32] A másodfokú eljárásban a felperes csatolta a N.M.H.H. által hozott újabb végzést, amelyben a felperes panasza alapján eljárva azt

állapította meg, hogy a küldemény feladására 2015. január 14-én sor került, az ahhoz csatolt tértivevényen dátum-elírás, vagyis adminisztrációs hiba történt. Erre tekintettel az, hogy az alperes a küldeményt postára adta, a perben bizonyítást nyert.

- [33] Nem alapos a felperes fellebbezése az összecszerű keresettel kapcsolatos elsőfokú ítéleti döntés tekintetében sem.
- [34] A Pp. 3. § (2) bekezdése értelmében a bíróságnak nincs anyagi jogra való kioktatási kötelezettsége. A kereseti kérelmet a felperesnek kellett előterjesztenie, aki az elmaradt jövedelmét akként számította ki, hogy 2015. június 30-áig az alperestől kapott munkabéréből az általa foglalkoztatott munkavállaló munkabérét levonta. A bíróság a kereseti kérelemhez kötve volt.
- [35] A felperes munkaviszonya az alperesnél 2015. január 5-én megszűnt, az ezt követő időre az alperes munkabér és azután közterhek megfizetésére nem köteles, így a szolgálati idő kiesésének megváltása iránti igény ezen okból alaptalan, kárt pedig a felperes nem bizonyított.
- [36] A Polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:52. §-a alapján akit a személyiségi jogában megsértenek, sérelemdíjat követelhet az őt ért vagyoni sérelemért. Az elsőfokú bíróság az alperest hívta fel annak bizonyítására, hogy a munkaviszonyát megszüntető jognyilatkozatot a felperessel szabályszerűen határidőben közölte. Az alperes a keresetre előterjesztett ellenkérelmében arra hivatkozott egyebek mellett, hogy a felperes a küldemény átvételét megtagadta, ezért az kézbesítettnek tekintendő. Az az alperesi állítás, hogy a felperes szándékosan nem vette át a küldeményt, az alperes perbeli védekezése volt az Mt. 24. § (2) bekezdésére utalással, amely nem alkalmas személyiségi jogsértés megvalósítására. A bíróság tájékoztatását követően a felperes kifejezetten úgy nyilatkozott, hogy bizonyítási indítványa nincs.
- [37] Az elsőfokú bíróság helyesen foglalt állást a felperes egyéb kártérítési igénye tekintetében is. A keresetet személyesen terjesztette elő, abban jogi képviselőre vonatkozó utalás nem volt, megbízási szerződést nem csatolt, így a perben benyújtott számla nem igazolta, hogy az azon szereplő ügyvédi költség a jelen eljárással összefüggésben merült fel. A bíróság e körben utalt a Pp. 235. § (1) bekezdésére is.
- [38] A Pp. 247. § (1) bekezdés szerint a másodfokú eljárásban a keresetet megváltoztatni nem lehet. A felperes az elsőfokú eljárásban nem kérte a munkaviszonya helyreállítását, és nem hivatkozott egyenlő bánásmód megsértésére, így annak vizsgálatára a másodfokú bíróságnak már nem volt lehetősége a Pp. 235. § (1) bekezdés alapján.
- [39] A Pp. 75. §-ából következően a perköltség az adott per vitelével kapcsolatban felmerült költség, a 80.000 forint kártérítési összeget pedig a felperes nem tudta igazolni.
- [40] A másodfokú bíróság nem találta megalapozottnak a felperes fellebbezését a perköltség összegét illetően sem.

A felperes felülvizsgálati kérelme és az alperes ellenkérelme

- [41] A felperes a felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, és új határozatban annak megállapítását kérte, hogy a munkáltatói azonnali hatályú felmondás próbaidő alatt megnevezésű, a 2015. január 5-én kelt jognyilatkozat nem hatályos, és a munkaviszony fennáll. Kötelezze a Kúria az alperest a döntéshozatalig terjedő időre járó munkabér megfizetésére levonásba helyezve az önként teljesített 538.290 forintot. Állapítsa meg a személyiségi jogsértést, és kötelezze az alperest 300.000 forint sérelemdíj megfizetésére. Az elsődleges kérelemnek helyt adás hiányában annak megállapítását igényelte, hogy a munkaviszony nem szűnt meg, ennek megfelelően kötelezze az alperest elmaradt munkabér, illetve a munkaviszony megszűnése napjától kártérítésként elmaradt jövedelem címén 12 havi távolléti díj megfizetésére. Kötelezze továbbá a Kúria az alperest szolgálati idő megváltására és állapítsa meg, hogy az alperes megsértette a személyiségi jogait. Harmadlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésével a másodfokú, vagy az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására kötelezését kérte azzal, hogy az É. Rendőrkapitányságtól iratokat szerezzenek be, illetve tanú 1 tanú meghallgatását rendeljék el.
- [42] A felperes a felülvizsgálati kérelmében jogszabálysértésként a Pp. 206. §-át, 3. § (2) és (3) bekezdését, az Mt. 15. § (4) bekezdését, valamint az Mt. 24. § (2) bekezdés b) pontját jelölte meg.
- [43] A felülvizsgálati érvelés szerint a felperes az alperestől munkaviszony megszüntetésére vonatkozó iratot egyáltalán nem kapott. A fellebbezésében utalt arra, hogy már az elsőfokú eljárásban is többször előadta, miszerint az alperes által hivatkozott és ellenkérelméhez másolatban csatolt 2015. január 5-ei keltezésű, az akkori ügyvezető aláírását tartalmazó felmondás nem egyezett a 2015. júniusi és a 2015. szeptemberi tárgyaláson bemutatott ügyvezetői aláírással.
- [44] A másodfokú bíróság a tényállás körében tett felperesi fellebbezésre tekintettel törölte az elsőfokú bíróság ítéletének azon megjegyzését, hogy „A posta a levelet 2015. január 16. napján sikertelenül kézbesítette...”, ugyanakkor nem törölte a postára adásról és a kézbesítés beálltának megállapításáról szóló nyilvánvalóan iratellenes megállapításokat.
- [45] A kézbesítés, és ezzel a közlés szabálytalanságát, jogkövetkezményét a másodfokú bíróság nem állapította meg. E körben utalt az Mt. 24. § (2) bekezdésére, valamint a 15. § (4) bekezdésére. Ezzel összefüggésben kifejtette, hogy a felmondás akár hamis, akár valódi, akár érvényes, akár érvénytelen, nem hatályos. A jogviszony azonnali hatályú megszüntetésére vonatkozó szándékot tanú 2 szóban közölte. A munkaviszony megszüntetésére vonatkozó írásban közölt nyilatkozat azonban a mai napig nem érkezett a felperes részére.

- [46] Az elsőfokú bíróság a postára adást, és azt, hogy mit tartalmazott a boríték, úgy állapította meg, hogy erre vonatkozóan nem állt rendelkezésre bizonyíték, csupán az alperes állítása, valamint a 2015. júniusi tárgyaláson bemutatott iratok és a szeptemberi tárgyaláson előadottak. A Pp. 3. § (6) bekezdés alapján jogsértő döntést hozott a bíróság, az iratok között nincs olyan bizonyíték, amely az elsőfokú bíróság megállapítását alátámasztotta volna. A másodfokú bíróság iratellenesen rögzítette, hogy a küldeményt 2015. január 14-én feladták, ezzel a felmondást is, pedig a boríték tartalma nem ismert.
- [47] Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felmondás 2015. január 23-án kézbesítettnek tekintendő. A másodfokú bíróság ezzel egyetértett, sőt megállapította, hogy a munkaviszony 2015. január 5-én szűnt meg. Ennek viszont indokolását nem adta.
- [48] A másodfokú ítélet rögzítette, hogy a felperes nem vitatta a fellebbezési tárgyaláson, miszerint a megszüntető okiratot a korábbi ügyvezető, tanú 1 írta alá. Ezzel szemben a fellebbezési tárgyaláson a felperes azt ismerte el, hogy az akkor bemutatott iratot tanú 1 írta alá. Azonban ekkor azt is előadta, hogy a 2015. júniusi tárgyaláson az alperes nem ezt mutatta be.
- [49] A felperes mind az első-, mind a másodfokú eljárásban kérte tanú 1 tanúkénti meghallgatását, amely indítványt a bíróságok jogsértően elutasították.
- [50] A másodfokú bíróság is megsértette a Pp-ben előírt tájékoztatási kötelezettséget, és a Pp. 164. § (2) bekezdés szerint hivatalbóli bizonyítást kellett volna elrendelnie. Irányadó ugyanis az 1/2005. számú PK vélemény, valamint az 1/2009. számú PK vélemény is a jelen ügyben. A másodfokú bíróság azt is megkérdezte, hogy „milyen érdekem fűződik a hamisság kiderüléséhez?”, tehát az érvénytelen jognyilatkozatot a másodfokú bíróság is észlelte, ennek ellenére azt figyelmen kívül hagyta.
- [51] A felülvizsgálati érvelés szerint amennyiben a Kúria a felmondás hatálytalanságát állapítja meg, a fennálló munkaviszonyra tekintettel elmaradt munkabér illeti meg, amelyre vonatkozó részletes elszámolást készített a felperes levonásokkal terhelten.
- [52] A szolgálati idő megváltásának szükségessége a munkáltató jogellenes magatartásával okozati összefüggésben áll, ezért a felperes ennek megfizetésére közvetlenül a munkáltatót kéri kötelezni.
- [53] Az alperes a felperes személyiségi jogait megsértette. Többször állított róla valótlanosságot a per során, ezek közül írásban is, szóban is előadta, hogy szándékosan nem vette át a felperes az általa küldött iratokat. Érthetetlen, hogy a nyilvánvaló, a posta által kiállított közokiratnak minősülő irat tartalmával és a felperesi előadással ellentétesen állított alperesi valótlan nyilatkozatot a másodfokú bíróság hogyan értékelhette olyan módon, ahogyan azt tette.
- [54] Az alperes megsértette a felperes személyiségi jogait, amelyet a Ptk. 2:42. § és 2:45. § alapján megvalósított jóhírnév

megsértésében jelölt meg a felperes.

- [55] Az eljáró bíróságok a Pp. 3. § (3) bekezdése, és az 1/2009. PK vélemény alapján részletesen nem oktatták ki a felperest a kötelezettségeiről és a jogairól. A másodfokú bíróság a felperes terhére rótta, hogy határidőben nem terjesztett elő bizonyítási indítványt, erre azonban nem oktatták ki.
- [56] A felperes a felülvizsgálati kérelmében sérelmezte a megállapított perköltség mértékét.
- [57] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában való fenntartására irányult a felperes felülvizsgálati eljárási költségben való marasztalásával.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [58] A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint nem megalapozott.
- [59] A Pp. 275. § (2) bekezdés alapján a Kúria a jogerős ítéletet csak a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja felül. A Pp. 272. § (2) bekezdés szerint pedig a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni azt a határozatot, amely ellen a felülvizsgálati kérelem irányul, azt, hogy a fél milyen tartalmú határozat meghozatalát kívánja, továbbá elő kell adni - a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése mellett -, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja.
- [60] A felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő kötelező tartalmi kellékei tehát a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja. Ezen együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt pedig a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, az erre vonatkozó jogi álláspontját részletesen kifejti, vagyis a jogszabálysértésre való hivatkozását, indokait is ismerteti. Amennyiben a fél a felülvizsgálati kérelmében több, egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozik, valamennyi hivatkozásának rendelkeznie kell a fent meghatározott tartalmi követelményekkel. A jogerős ítélet több rendelkezése ellen irányuló felülvizsgálati kérelem esetén annak a törvényben előírt tartalmi kellékeket kérelmenként külön-külön kell tartalmaznia, és ezek hiánytalan meglétét is a Kúria külön-külön vizsgálja [1/2016. (II.15.) PK vélemény 4-6. pont]. Így kizárólag azon felülvizsgálati érvelések voltak vizsgálandóak, amelyek a fenti követelményeknek megfeleltek.
- [61] A felperes az Mt. 24. § (2) bekezdése és 15. § (4) bekezdésére utalással állította, hogy a jogviszony megszűntető iratot nem kapta kézhez, ezért a felmondás nem hatályos. A rendelkezésre álló adatok alapján ítéleti bizonyossággal valóban nem volt megállapítható a szabályos kézbesítés megtörténte. A felperes vitatta az irat átvételét, ennek ellenkezőjét pedig az alperes nem tudta bizonyítani az őt terhelő bizonyítási kötelezettség ellenére. Az a

tény, hogy esetleg a munkáltató 2015. január 14-én a felmondást is tartalmazó küldeményt postára adta, nem jelenti azt - figyelemmel a N.M.H.H. határozatára, amely annak a 2015. január 16-ai elhelyezését nem támasztotta alá -, hogy a felmondás átvételére szabályszerűen sor került. Ebből következően pedig helyes a felülvizsgálati kérelem azon álláspontja, miszerint a felmondás nem volt hatályos.

- [62] A jogviszony megszüntetés ebből következően a jogszabályoknak megfelelően írásban nem történt meg, azonban az ráutaló magatartással 2015. január 5-én megszűnt. A felperes maga sem vitatta, hogy ezen a napon hazaküldték és szóban közölték vele, miszerint a jogviszony megszüntetésére a próbaidő alatt azonnali hatállyal sor fog kerülni. A felperes ezt tudomásul vette, a munkavégzéssel felhagyott, 2015. január 21-éig a munkáltatót nem kereste a munka felvétele, vagy a helyzet rendezése céljából. Ebből következően a másodfokú bíróság - bár eltérő indokkal - helyesen rögzítette, hogy a jogviszony 2015. január 5-én megszűnt.
- [63] A felperes alaptalanul állította a felülvizsgálati kérelmében, hogy a semmisséget a bíróságoknak hivatalból kellett volna vizsgálniuk. Az 1/2009. PK. vélemény szerint a bíróság hivatalból csak a nyilvánvaló semmisséget kell hogy figyelembe vegye, jelen esetben pedig ennek feltételei nem álltak fenn. Így a bíróságok jogszabálysértést nem követtek el.
- [64] Alaptalanul sérelmezte a felperes a felülvizsgálati kérelmében azt is, hogy a sérelemdíj kapcsán a bíróságok nem tettek eleget a kioktatási kötelezettségüknek [Pp. 3. § (3) bekezdés]. A bíróság a felperest tájékoztatta, a jogsértés tényét ő köteles bizonyítani (jegyzőkönyv), aki úgy nyilatkozott, hogy bizonyítási indítványa nincs. Az, hogy nem kívánt további bizonyítással élni, és ezt a bíróság elfogadta, jogszabálysértés megállapítására nem alkalmas.
- [65] A Kúria egyetért az eljáró bíróságok összecszerűségről kifejtett érvelésével, beleértve a perköltség mértékét is, annak indokait megismételni nem kívánja.
- [66] A kifejtettekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján.

A döntés elvi tartalma

- [67] *Amennyiben a munkáltató nem tudja ítéleti bizonyossággal megállapíthatóan igazolni, hogy a próbaidő alatti azonnali hatályú megszüntető iratot a munkavállaló részére kézbesítette, intézkedése hatálytalan. Abban az esetben azonban, ha bizonyítható, hogy a munkáltató szóbeli nyilatkozatát követően a munkavállaló felhagy a munkavégzéssel, a munkahelyén nem jelenik meg, az utolsó munkában töltött napon a felek ráutaló magatartásával a jogviszony megszűnik (Mt. 15. §, 24. §).*

Záró rész

- [68] A felperes perköltség fizetési kötelezettsége a Pp. 78. §-ának (1) bekezdésén alapul.
- [69] A 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján a felperes munkavállalói költségkedvezményére tekintettel a fellebbezési illetéket az állam viseli.
- [70] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. §-ának (1) bekezdése alapján nyilvános tárgyaláson bírálta el.

Budapest, 2017. november 15.

Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. előadó bíró, dr. Hajdu Edit s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:

Nné

tisztviselő